

La Model a la Roca i la llei de l'embut

Ens ha arribat una carta d'en Xavier Quicoces sobre l'assumpte de l'instal·lació de la pressó a La Roca. Fermes en la nostra voluntat d'ésser una capsula de ressó de totes les opinions sobre els problemes del nostre Vallès Oriental us la transcribim.

Sembla que ja està fet, sembla que amb el més depravat estil autoritari, s'ens fa passar pel tubo a tots, i sense poder fer-hi res. Tenim si no succeeix un miracle la presó, ubicada en un lloc dels més bonics, tranquils i centrals del Vallès Oriental.

Nosaltres som els veïns, hi tenim l'escola de disminuïts psíquics Montserrat Montero, una escola que està al servei de tots els pobles de la comarca, hi venen nens de trenta localitats. Aquesta escola la varem pensar com una primera part d'una acció coherent i completa de l'atenció als disminuïts. Ara una vegada consolidada, amb una economia sanejada, (la de nens cost per alumne de Catalunya) gracies a l'ajuda constant i eficaç de tots els pobles del Vallès Oriental i de les subvencions que hem anant conseguint de l'administració.

Aquesta escola la varem construir amb un gran respecte a la zona, inclús el color de les parets i vistes i teulades, la distribució dels edificis, els arbres, hi varem tenir amb compte, el paisatge i el color de la terra. Estem

convençuts que gracies als nostres arquitectes varem conseguir l'escola més bonica però al mateix temps més funcional de tot l'Estat espanyol. També estem segurs que hem lograt que sigui una de les que millor funcionin, amb uns resultats optims per els nostres fills.

Ara varem adquirir al bisbat tres hectàrees a preu de favor, el papers son a cal notari, una empresa granollerina Sabons Camp ens donaba els diners per aquesta compra, haviem ja conseguit de l'administració la subvenció per construir una primera fase d'uns tallers que ens permetrien ampliar, la plantilla dels cinquanta treballadors disminuïts, que ara ja tenim, fins a cent, esforç que en aquest moment de crisi i d'atur ens sembla del tot lloable. El Projecte del taller realitzat pels mateixos arquitectes continua el mateix respecte, per les peculiaritats de la zona, que a més dels treballs auxiliars que ara estem fent per indústries de la comarca ens permetria treballar en floricultura i horticultura.

El proper projecte era la construcció dins aquest centre d'unes petites residències per quan els pares dels disminuïts faltin....

Ara ens trovem que tot això queda destruït per la desgraciada y arbitraria decisió d'uns pocs de fora que volen solucionar només el seu problema sense pen-

sar que crean milers de nous problemes.

Estem tristos, no ens agrada fer tot això al costat de la presó, al costat de vivendes de funcionaris, al costat de casernes de guardies, no ens agrada contemplar com la pura llei de l'embut i d'una forma intolerable s'ens obliga a acceptar quelcom d'inaacceptable.

Ens sentim sols, amb el poble de La Roca, i el seu Ajuntament. Ens sentim desamparats.

I la Generalitat que ha de vetllar per el equilibri urbanistic, per el benestar del poble. No hi diu res? es renta les mans?.

I l'Ajuntament de Granollers, no pot fer mes que lleugeres protestes?.

Esperem contra tota esperança que es trobi algún lloc més aïllat, inclús dins el terme de La Roca s'en podria trobar de millors. Per construir això que ningú vol, i que en algún lloc s'ha de fer, però aquest lloc no pot ser triat arbitrariament per un director general de presons que només defensa els seus interesos. I si algún més ha col·laborat amb la tria volem saber qui ha sigut.

Sr. Director rebí la mes cordial salutació.

Signat:

Xavier Quicoces i Boter
President del Patronat Comarcal de Pares de Nens Subnormals de Granollers i Comarca.

La
ventud
Montme
una in
motivo
de la
tud.
La
Aliaño
surgió
crear
ra a l
tes u
tuir u
ro fra
de las
niles.
jalía
sólo
se per
la Ju
un ext
tos, y
partic
relanz
sell.
Pese
municipi
tante
autóno
ños qu
ria ga
dencia
La S
tenga
de Oct
darian
vas, c
charla
En t
do que
nil qu
ló el
alguna
pero p
gunas
demos
gura
grupo
y que